

яви. Ако не се постави въ благоприятни условия за нейното израстване, ябълчната семка може да запази своята форма съ години. Обаче, постави ли се при благоприятни условия за нейното проявяване, тя изгубва своята първоначална форма. Който иска да запази формата на ябълчната съмка, той предварително я осъдилъ на въченъ затворъ. Казвате, че човѣкъ трѣба да се простира въ известни рамки, да не се проявява напълно. Това значи да остане въчно въ положението на ябълчната семка. Обаче, това е човѣшко учение. Наистина, човѣкъ може, и не трѣба да се проявява, но кога? — Когато не обича. Ако се прояви този човѣкъ, ще ви направи голѣми пакости. Ако ви обича, посадете го въ земята, дайте му условия да се прояви, да израсте и да се развие, да познаете неговата любовъ.

Съвременните затвори сѫ пълни съ хора оковани въ вериги. Какво показватъ затворите? — Затворите сѫ каймакътъ на човѣшкото учение, на човѣшката философия. Този каймакъ трѣба да се махне, за да се яви Божественото учение. Това означава писаното въ Свещената книга, че вратите на затворите ще се отворятъ, и всички затворници ще излѣзатъ навънъ. — Какъ ще се оправи свѣта? — Единъ начинъ има, по който свѣтътъ може да се оправи. Той е Божественъ начинъ, достѣпенъ за всички хора. — Може ли свѣтътъ да се оправи? — Невъзможното за човѣка е възможно за Бога. Това се отнася, обаче, за разумния човѣкъ.

Ще приведа единъ митически разказъ отъ времето на царь Соломонъ-Ра, да видите въ какво седи разумността. Соломонъ-Ра ималъ една красива дъщеря, наречена Адита, за която се явили кандидати двама царски синове: единиятъ отъ тѣхъ се казвалъ Ариманъ-Дезъ, а другиятъ — Ели-Ра. И двамата били влюбени, трѣбвало да се състезаватъ за нея. Тя имъ казала: Който отъ двамата излѣзе по-ученъ, по-мѣдъръ, той ще бѫде моятъ избранникъ. Тѣ хвърлили жребие, кой отъ двамата да започне пръвъ да се състезава. Жребието паднало на Ели-Ра. Състезанието започнало: Ели-Ра се превърналъ на шаранъ и влѣзълъ въ водата. Ариманъ-Дезъ се превърналъ на акула, влѣзълъ въ водата и започналъ да гони шарана. Като се видѣлъ на тѣсно, шаранътъ излѣзълъ отъ водата и се превърналъ на гължбъ. Акулата се преобразила на соколъ, който започналъ да гони гължба. Като видѣлъ, че и това положение нѣма да го спаси, гължбътъ слѣзълъ на земята и станалъ овца. Соколътъ пѣкъ се превърналъ на вълкъ. За да избѣгне това положе-